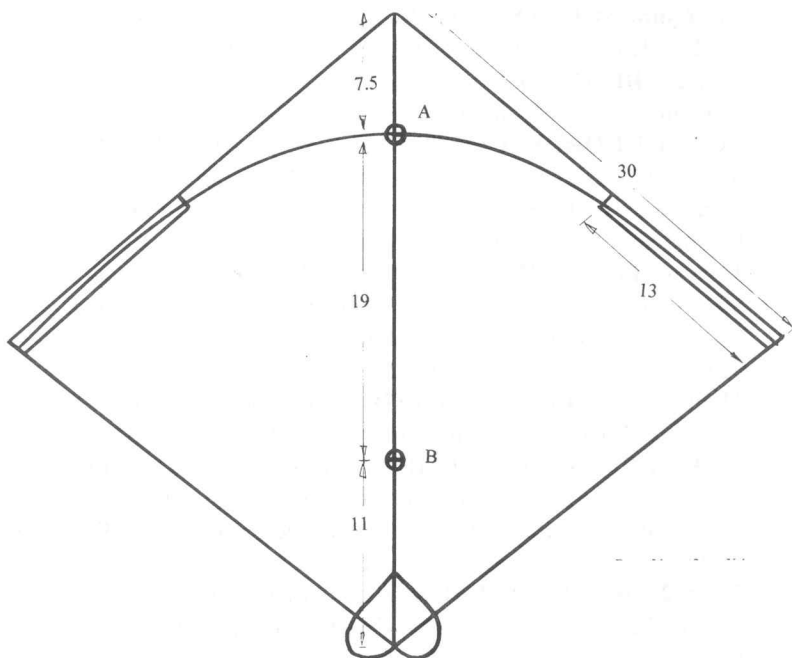


## GEHEIME WAPENS

### van het Hong Kong Kite Team.

Het Hong Kong Kite team is een groep vechtvliegeraars die de laatste jaren verschillende prijzen bijeen heeft gevlogen. Dat ze over meer geheimen beschikken zal iedereen duidelijk zijn die deze mannen aan het werk heeft gezien. Toch is het geen onoverkomelijke zaak om een deel van deze geheimen te ontsluiten. Het vijftal dat we in Jodhpur ontmoetten was Alfred K. Lee, de spreekbuis van het team, Lai Wah King, de ontwerper van de befaamde techniek, de broertjes Mak Man



Mah en Chung Kin Wah en een der oudere leden, die nog een mengstijl vliegt, Tsang Yu Sang.

De dodelijke kracht zit in de combinatie van de verschillende elementen te weten: Chinese vlieger, Indonesische manja en de bekende techniek. Deze techniek bestaat erin om met een fabuleus hoge snelheid de lijn in te halen zodat de lijn van de tegenstanders wordt doorgebrand, eerder dan doorgesneden. Voor deze manier van vechtvliegeren heeft men vooral snelheid nodig en niet zo zeer de spanning op de lijn. Daarom ook een vlieger die bij het inhalen weinig luchtweerstand ondervindt, maar vooral goed manoeuvreerbaar blijft en bij de hoge snelheden toch stevig is. Ze vliegen met vederlichte, kleine maar verhoudingsgewijs brede vliegertjes.

Naar vorm en bouwwijze kan men deze vlieger het beste vergelijken met een Indische vechtvlieger. Hij heeft een brede spanwijdte en er zitten geen bamboe verstevigingen in het staartstukje. De vluchtboord (neusrand) wordt alleen omgevouwen en dan gelijmd en niet zoals bij de Indonesische- of Indische-vechtvlieger verstevigd met een garendraad rondom. De staander wordt eerst geplaatst, dan de boog, die vrij kan bewegen ten opzichte van de staander (dezelfde techniek als bij de Indische vechtvlieger). Het papier is zeer dun vliegerpapier (Noors!) hier ook wel zijdepapier genoemd.

Om de lijn in te halen gebruiken ze een aangepaste spoel. De cilindervormige spoel kan ongeveer 5000 meter snijlijn bevatten en heeft centraal een lange stang, die aan de uiteinden voorzien is van inkepingen. Hiermee rollen ze de spoel zeer snel over hun dijbenen. Voor betere en krachtigere geleiding hebben ze stroken rubber op hun broek gekleefd en dragen ze polsbescherming. Een geoefend vliegeraar kan op deze manier 15 meter per seconde inhalen. Vooraleer men met deze techniek begint moet je wel eerst op de gewone manier je vlieger goed kunnen controleren.

De plaatsen waar men in Hong Kong kan vliegen zijn beperkt, maar Alfred vertelde me dat de beste plaats een verlaten stuk autostrade was waarop men ver genoeg uit elkaar kan staan (en dus voldoende hoogte kan nemen vooraleer men kruist).

De bouw van het vliegertje mag geen problemen geven, maar hou hem vooral licht en goed uitgebalanceerd.

**Frank Coenraets, Borgerhout, België.**